Dynamika maszyn roboczych i pojazdów - Projekt

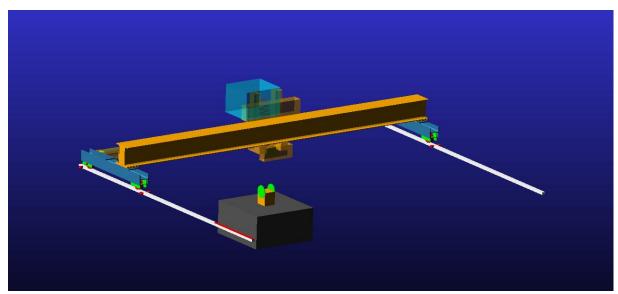
Wtorek 7:30-9:00 Prowadzący: Mgr. Inż. Jakub Chołodowski

Projekt dźwignicy w programie ADAMS, optymalizacja rozruchu antywahaniowego

1. Opis projektu

Dźwignice należą do grupy urządzeń dźwigowo-transportowych, służących do przemieszczania pionowego/poziomego ładunków, zwierząt i ludzi na niewielkie odległości, w ruchu przerywanym. Dźwignice stanowią liczną grupę środków transportu bliskiego, a ich eksploatacja wymaga odpowiednich kwalifikacji.

Suwnica jest dźwignicą pracującą w ruchu przerywanym wyposażona w mechanizm podnoszenia i opuszczania: wciągarka lub wciągnik. Przeznaczona jest do przemieszczania materiałów w pionie i poziomie w przestrzeni ograniczonej długością toru jazdy, wysokością podnoszenia i opuszczania oraz szerokością mostu.

Rys. 1.1. - model suwnicy w programie ADAMS 2013

2. Potrzebne obliczenia

W projekcie trzeba wyznaczyć na drodze symulacji w programie ADAMS częstotliwości drgań ustroju suwnicy wraz z ładunkiem w kierunkach osi x i y modelu (odpowiednio drgań pionowych i wahań ładunku).

Zestaw danych: (zestaw 1)

długość liny [m]	prędkość [m/s]	masa podnoszona [kg]
3	0,1	500
3	0,1	2000
0,5	0,1	500
0,5	0,1	2000

przy czym materiałem nośnym rolek jest PA6.

Dane wejściowe:

J		
EA	3000000	[N]
ξ	0,03	
E_{st}	210000	[MPa]
$\nu_{ m st}$	0,3	
E _{pa}	1600	[MPa]

$\nu_{ m pa}$	0,45	
\mathbf{r}_{11}	75	[mm]
r ₁₂	270	[mm]
r ₂₁	∞	[mm]
r ₂₂	∞	[mm]

gdzie:

EA - sztywność przekroju liny na rozciąganie

ξ - współczynnik tłumienia

E_{st}, E_{pa} - moduły Younga stali, PA6

 $\nu_{\rm st}$, $\nu_{\rm pa}$ - współczynnik Poissona stali, PA6

 r_{11} , r_{12} , r_{21} , r_{22} - promienie krzywizny w kontakcie rolka - prowadnica (czołownica jeżdżąca po prowadnicach)

Należy policzyć sztywność i tłumienie w linach oraz sztywność w kontakcie rolka - prowadnica. Dla lin należy rozważyć łącznie 4 przypadki:

- 1) masa podnoszonego ładunku m=500 kg, długość liny ok l=0,5 m
- 2) m=2000 kg, l=0.5 m
- 3) m=500 kg, l=3 m
- 4) m=2000 kg, l=3 m

Obrane długości lin (przy założonym układzie zbloczy w obu przypadkach mamy 5 lin):

	<u> </u>
lina 3m [mm]	lina 0,5m [mm]
3964	1464
3130	630
3130	630
3179	679
673	673

SZTYWNOŚĆ I TŁUMIENIE LIN:

Przypadek 1:

długość [mm]	sztywność liny k [N/mm]	sztywność liny [N/m]	tłumienie wiskotyczne b [kg/s]	współczynnik tłumienia [Ns/mm]
1464	2049,2	2049180,3	960	0,96
630	4761,9	4761904,8	1464	1,46
630	4761,9	4761904,8	1464	1,46
679	4418,3	4418262,2	1410	1,41
673	4457,7	4457652,3	1416	1,42

Przykłady obliczeń:

- sztywność liny $k = \frac{EA}{L} = \frac{3000000}{1464} = 2049,2 \text{ N/mm}$
- tłumienie wiskotyczne $b=2\times\xi\times\sqrt{m\times k}=2\times0.03\times\sqrt{500\times2049180.3}=960\ kg/s$

Przypadek 2:

długość	sztywność liny k	sztywność liny	tłumienie wiskotyczne b	współczynnik
[mm]	[N/mm]	[N/m]	[kg/s]	tłumienia [Ns/mm]
1464	2049,2	2049180,3	1921	1,92
630	4761,9	4761904,8	2928	2,93
630	4761,9	4761904,8	2928	2,93
679	4418,3	4418262,2	2820	2,82
673	4457,7	4457652,3	2833	2,83

Przypadek 3:

długość [mm]	sztywność liny k [N/mm]	sztywność liny [N/m]	tłumienie wiskotyczne b [kg/s]	współczynnik tłumienia [Ns/mm]
3964	756,8	756811,3	584	0,58
3130	958,5	958466,5	657	0,66
3130	958,5	958466,5	657	0,66
3179	943,7	943693,0	652	0,65
673	4457,7	4457652,3	1416	1,42

Przypadek 4:

długość [mm]	sztywność liny k [N/mm]	sztywność liny [N/m]	tłumienie wiskotyczne b [kg/s]	współczynnik tłumienia [Ns/mm]
3964	756,8	756811,3	1167	1,17
3130	958,5	958466,5	1313	1,31
3130	958,5	958466,5	1313	1,31
3179	943,7	943693,0	1303	1,30
673	4457,7	4457652,3	2833	2,83

OBLICZENIA SZTYWNOŚCI W KONTAKCIE Hz:

Najpierw należy obliczyć wartość odkształcenia sprężystego w kontakcie rolka-prowadnica:

$$\delta_k = 1.5 \times \delta^* \times \sqrt[3]{\frac{1}{E'} \times \frac{\Sigma \rho}{3} \times P^2}$$

Przy czym:

$$\frac{1}{E'} = \frac{1}{2} \times \left(\frac{1 - \nu_{st}}{E_{st}} + \frac{1 - \nu_{pa}}{E_{pa}}\right) = \frac{1}{2} \times \left(\frac{1 - 0.3}{2.1 \times 10^{11}} + \frac{1 - 0.45}{1.6 \times 10^{9}}\right) = 0,000251385 \text{ mm}^2/\text{N}$$

$$\rho_{11} = \frac{1}{r_{11}} = \frac{1}{75} \text{ mm}^{-1}$$

$$\rho_{12} = \frac{1}{r_{12}} = \frac{1}{270} \text{ mm}^{-1}$$

$$\rho_{21} = \frac{1}{r_{21}} = \frac{1}{\infty} = 0 \text{ mm}^{-1}$$

$$\rho_{22} = \frac{1}{r_{22}} = \frac{1}{\infty} = 0 \text{ mm}^{-1}$$

$$\Sigma \rho = \rho_{11} + \rho_{12} + \rho_{21} + \rho_{22} = 0.017037037 \text{ mm}^{-1}$$

$$F(\delta) = \frac{(\rho_{11} - \rho_{12}) + (\rho_{21} - \rho_{22})}{\Sigma \rho} = 0.565217391$$

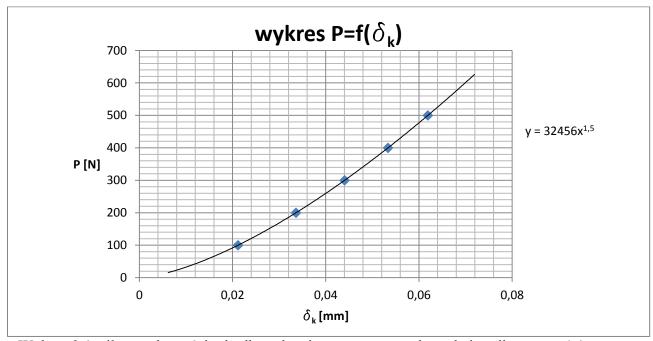
z tabeli dobór δ^* w zależności od $F(\delta)$:

$$\delta^* = 0.922$$

zatem, podstawiając 5 wartości siły P, zgodnie z tabelą otrzymujemy wartości δ_k :

	<u> </u>
siła (kontakt hz) - styk rolka-prowadnica [N]	δ k [mm]
100	0,021174175
200	0,033611908
300	0,04404406
400	0,053355578
500	0,061913664

otrzymujemy wykres, z którego otrzymujemy sztywność w styku rolka-prowadnica:

Wykres 2.1. siła w zależności od odkształcenia sprężystego w kontakcie rolka-prowadnica czyli k_{r-p} =32456 N/mm², oraz b_{r-p} =324,56 Ns/mm.

3. Symulacja dla przypadku lina 0,5m i masa podnoszona 500 kg

Dla długości liny 0,5 m obliczenie okresu wahań w kierunku wzdłużnym (pod uwagę brana jest lina 28 - o długości 630mm):

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}} = 2\pi \sqrt{\frac{0.63}{9.81}} = 1.6 \text{ s}$$

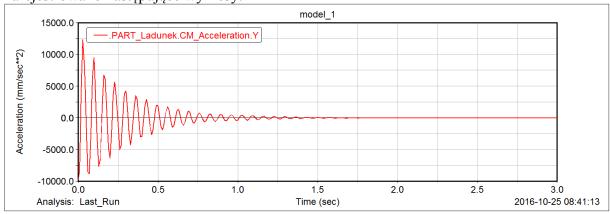
Częstotliwość drgań własnych liny:

$$f = \frac{1}{2 \times \pi} \times \sqrt{\frac{k}{m}} = \frac{1}{2 \times \pi} \times \sqrt{\frac{4761904,76}{500 \times \frac{1}{4}}} = 31,06 \text{ Hz}$$

Najpierw w programie ADAMS w zakładce Forces poprawione zostały wszystkie wartości sztywności i tłumienia występujące w linach oraz w kontaktach rolka-prowadnica. Odsunięcie boxa symbolizującego ładunek od wciągarki zostało ustalone na zadane 0,5m, a jego gęstość ustalona została tak żeby masa wynosiła 500 kg. Poprawione zostały także wartości modułu Younga i współczynnika Poissona dla stali i PA6 w zakładce All Other - Materials.

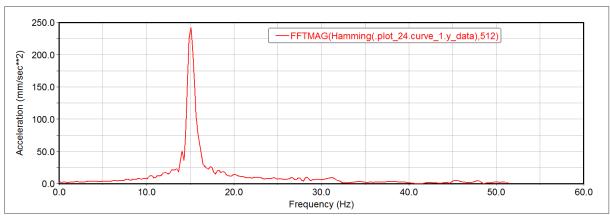
Następnie przeprowadzono symulację dla motion początkowego o funkcji: IF(time - 3: 0, 0, IF(time - 3 - 3.5: 2.5/3.5*(time - 3), 2.5, 2.5)), o długości 3s (liczba kroków 300).

Zarejestrowano następujące wykresy:

Wykres 3.1. przyspieszenie w osi Y ładunku w zależności od czasu

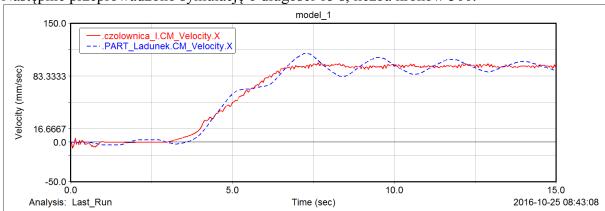
Następnie uzyskana została częstotliwość drgań ładunku poprzez zakładkę Plot-FFT:

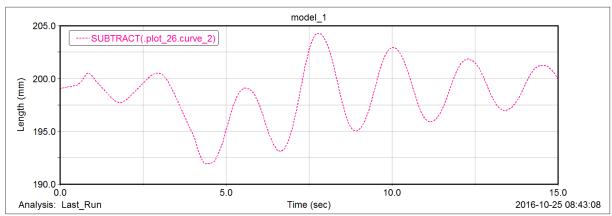
Wykres 3.2. częstotliwość drgań ładunku

Zatem uzyskujemy częstotliwość około 15 Hz.

Następnie przeprowadzono symulację o długości 15 s, liczba kroków 300.

Wykres 3.3. prędkości czołownicy i ładunku w osi X od czasu

Wykres 3.4. różnica przemieszczeń czołownicy i ładunku w osi X od czasu

Z tego wykresu odczytano wartości:

T=2.3 s - jako odległość np. szczytu pierwszej sinusoidy po upływie 6,5 s od szczytu drugiej sinusoidy

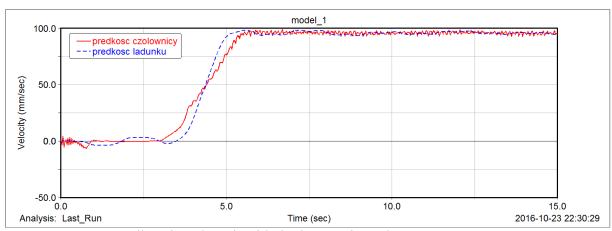
A_{ref}=9,26 mm - amplituda oscylacji ładunku wokół położenia równowagi dla rozruchu po referencyjnej rampie trójkątnej trwającej 3,5 s (odczyt z wartości występujących po upływie 6,5s, czyli momentu w którym prędkość czołownicy i ładunku jest już stała)

Następnie zamieniono funkcję motion na rampę rozruchową liniową:

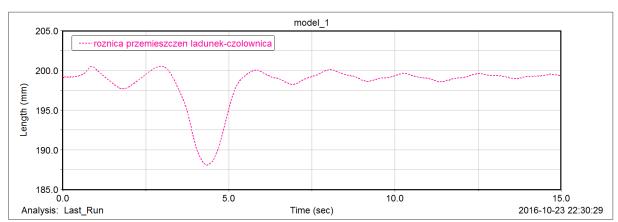
IF(time - 3: 0, 0, IF(time - 3 - 2.3:2.5/2.3*(time-3),2.5,2.5))

Wartość 2.5 odpowiada za prędkość po rozruchu która ma wynosić 0,1 m/s. Wartość 2.3 s to wcześniej odczytany czas na rozruch antywahaniowy.

Przeprowadzono symulację o długości 15 s, liczba kroków 500.

Wykres 3.5. prędkości czołownicy i ładunku w osi X od czasu dla rampy rozruchowej liniowej

Wykres 3.6. różnica przemieszczeń czołownicy i ładunku w osi X od czasu dla rampy rozruchowej liniowej

Z tego wykresu odczytano wartość:

 A_{awl} =1,79 mm - amplituda oscylacji ładunku wokół położenia równowagi po rozruchu suwnicy wyposażonej w system antywahaniowy liniowy (odczyt z wartości występujących po upływie 5,3)

Następnie zamieniono funkcję motion na rampę rozruchową sinusoidalną:

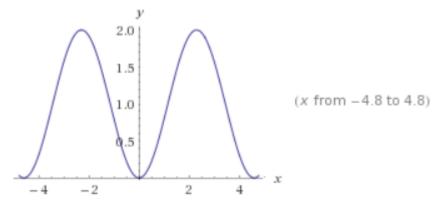
IF(time - 3: 0, 0, IF(time - 3 - 1.15: 1.25*(-COS((PI/2.3)*(time - 3)))+1.25, 1.25, IF(time - 3 - 2.3: 1.25*(-COS((PI/2.3)*(time-3-1.15)))+2.5,2.5,2.5)))

Dojście do funkcji wpisanej w motion wygląda następująco:

Aby uzyskać przebieg sinusoidalny należy zapętlić funkcję if tak aby po upływie połowy okresu rozruchu prędkość wynosiła około 0,05 m/s a po całym rozruchu ustalone 0,1 m/s. Funkcja:

$$-COS((PI/2.3)*x$$

wygląda w następujący sposób:

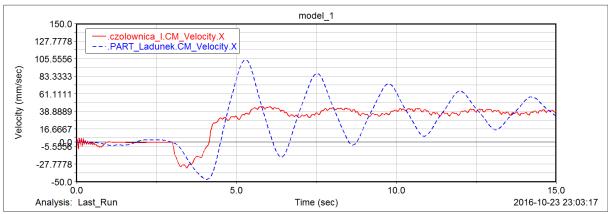
Rys. 3.1. wykres funkcji cosinus

A my chcemy aby rampa od czasu 3s do 4,15 s (plus połowa okresu) wyglądała tak jak na powyższym rysunku od wartości x równej 0 do 2,3.

Sama funkcja -COS((PI/2.3)*(time - 3) powoduje że dla wartości time-3=0 wartość prędkości jest mniejsza od 0 i wynosi około -0,04 m/s, co przy założeniu że 2.5 oznacza dla programu ADAMS około 0,1 m/s odpowiada wartości 1 wpisywanej w program ADAMS. Należy zatem podnieść tę funkcję w górę w następujący sposób:

$$(1.25/1)*(-COS((PI/2.3)*(time - 3))+1.25$$

co oznacza że przy pierwszej funkcji if prędkość osiągnie około 0,05 m/s (1.25 dla programu ADAMS).

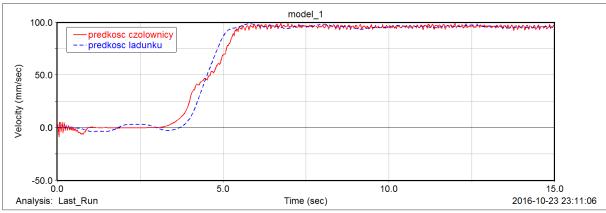
Wykres 3.7. prędkości czołownicy i ładunku dla funkcji:

Wykres ten pokazuje jak zachowuje się prędkość bez przemnożenia cosinusa przez odpowiedni współczynnik i podniesienia całej funkcji w górę.

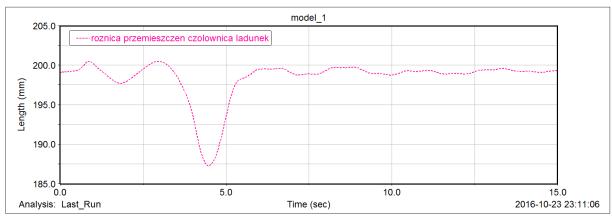
Podobnie postąpiono w drugiej części funkcji (od czasu 4,15 do 5,3) gdzie w funkcji if wpisano:

funkcję tą należy oczywiście podnieść w górę o kolejne 1.25, które zostało już wcześniej osiągnięte przez rozruch od czasu 3s do 4,15s.

Zatem ponownie przeprowadzono symulację o długości 15s i liczbie kroków 500, z funkcją motion podaną wcześniej.

Wykres 3.8. prędkości czołownicy i ładunku w osi X od czasu dla rampy rozruchowej sinusoidalnej

Wykres 3.9. różnica przemieszczeń czołownicy i ładunku w osi X od czasu dla rampy rozruchowej sinusoidalnej

Z tego wykresu odczytano wartość:

A_{aws}=1,03 mm - amplituda oscylacji ładunku wokół położenia równowagi po rozruchu suwnicy wyposażonej w system antywahaniowy sinusoidalny (odczyt z wartości występujących po upływie 5,3)

Teraz można policzyć X (dla systemu antywahaniowego liniowego i sinusoidalnego):

$$X_l = \frac{A_{awl}}{A_{ref}} \times 100\% = \frac{1,79}{9,26} \times 100\% = 19,33\%$$

 $X_s = \frac{A_{aws}}{A_{ref}} \times 100\% = \frac{1,03}{9,26} \times 100\% = 11,12\%$

4. Symulacja dla przypadku lina 0,5m i masa podnoszona 2000 kg

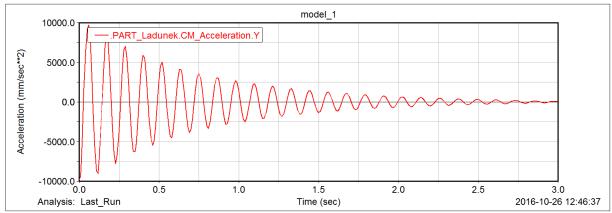
Zmiana masy ładunku nastąpiła poprzez zwiększenie gęstości box'a. Obliczeniowy okres drgań ładunku w kierunku wzdłużnym (pod uwagę brana jest lina 28 - o długości 630mm):

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}} = 2\pi \sqrt{\frac{0.63}{9.81}} = 1.6 \text{ s}$$

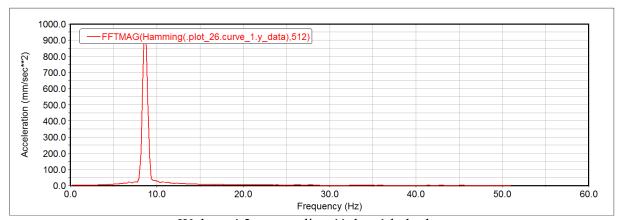
Częstotliwość drgań własnych liny:

$$f = \frac{1}{2 \times \pi} \times \sqrt{\frac{k}{m}} = \frac{1}{2 \times \pi} \times \sqrt{\frac{4761904,76}{2000 \times \frac{1}{4}}} = 15,53 \text{ Hz}$$

Wykresy uzyskane z symulacji 3s, kroki 300, funkcja w motion: IF(time - 3: 0, 0, IF(time - 3 - 3.5: 2.5/3.5*(time - 3), 2.5, 2.5))

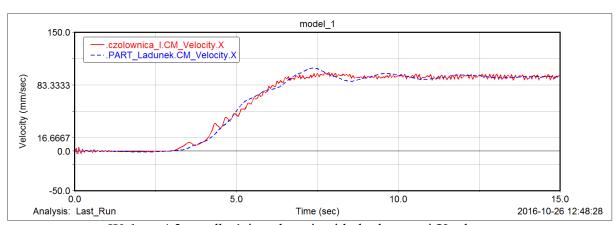
Wykres 4.1. przyspieszenie w osi Y ładunku w zależności od czasu

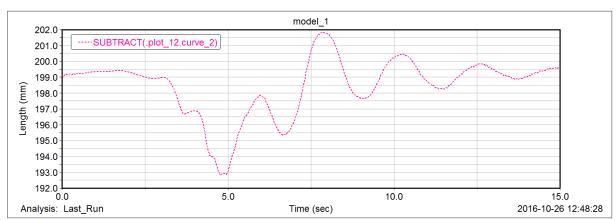
Wykres 4.2. częstotliwość drgań ładunku

Częstotliwość uzyskana około 8 Hz.

Następna symulacja - 15s liczba kroków 300.

Wykres 4.3. prędkości czołownicy i ładunku w osi X od czasu

Wykres 4.4. różnica przemieszczeń czołownicy i ładunku w osi X od czasu

Z tego wykresu odczytano wartość (po upływie 6,5 s):

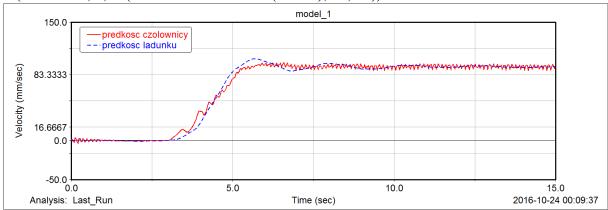
 A_{ref} =6,46 mm

oraz

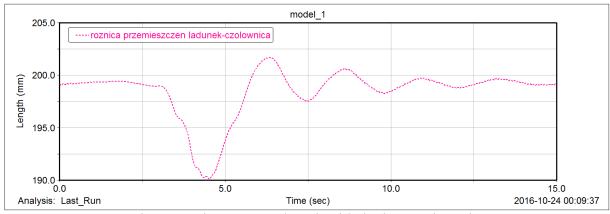
T=2,2 s

Następna symulacja przeprowadzona została dla systemu antywahaniowego liniowego. Funkcja w motion:

IF(time - 3: 0, 0, IF(time - 3 - 2.2:2.5/2.2*(time-3),2.5,2.5))

Wykres 4.5. prędkości czołownicy i ładunku w osi X od czasu dla rampy rozruchowej liniowej

Wykres 4.6. różnica przemieszczeń czołownicy i ładunku w osi X od czasu dla rampy rozruchowej liniowej

Odczytane dane:

 $A_{awl}=4,16 \text{ mm}$

Współczynnik X (dla systemu antywahaniowego liniowego):

$$X_l = \frac{A_{awl}}{A_{ref}} \times 100\% = \frac{4,16}{6,46} \times 100\% = 64,39\%$$

5. Symulacja dla przypadku lina 3m i masa podnoszona 500 kg

Box symbolizujący ładunek został ustawiony na wysokości y=0 w układzie współrzędnych w danym modelu, tak aby jego odległość od wciągarki wynosiła 3m. Gęstość ustawiona tak aby masa ładunku wynosiła 500 kg.

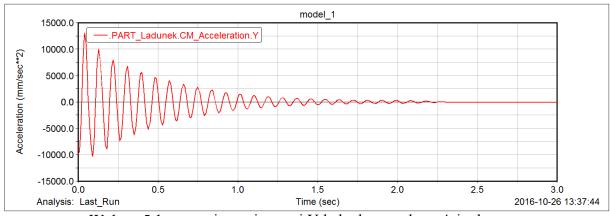
Obliczeniowy okres drgań ładunku w kierunku wzdłużnym (pod uwagę brana jest lina 28 - o długości 3130mm):

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}} = 2\pi \sqrt{\frac{3,13}{9,81}} = 3,55 \text{ s}$$

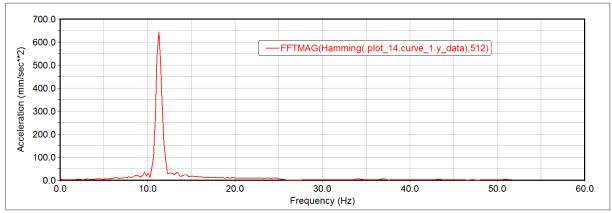
Częstotliwość drgań własnych liny:

$$f = \frac{1}{2 \times \pi} \times \sqrt{\frac{k}{m}} = \frac{1}{2 \times \pi} \times \sqrt{\frac{958466,45}{500 \times \frac{1}{4}}} = 13,94 \, Hz$$

Wykresy uzyskane z symulacji 3s, kroki 300, funkcja w motion:

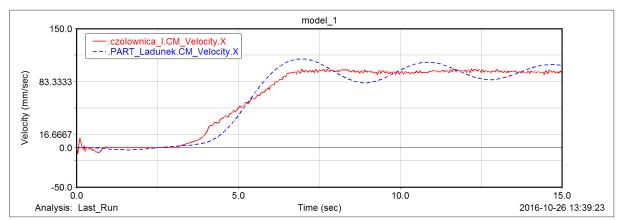

Wykres 5.1. przyspieszenie w osi Y ładunku w zależności od czasu

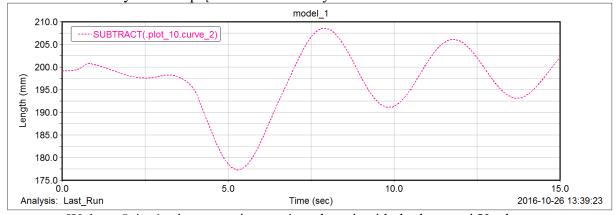

Wykres 5.2. częstotliwość drgań ładunku

Odczyt: częstotliwość drgań własnych - 13 Hz Następna symulacja, 15s 300 kroków:

Wykres 5.3. prędkości czołownicy i ładunku w osi X od czasu

Wykres 5.4. różnica przemieszczeń czołownicy i ładunku w osi X od czasu

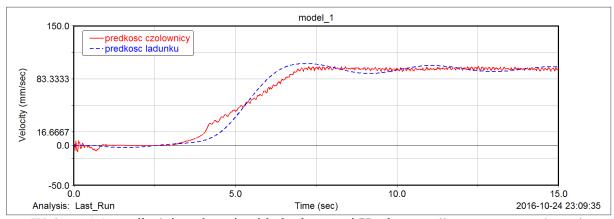
Z tego wykresu odczytano:

 $A_{ref}=17,46 \text{ mm}$

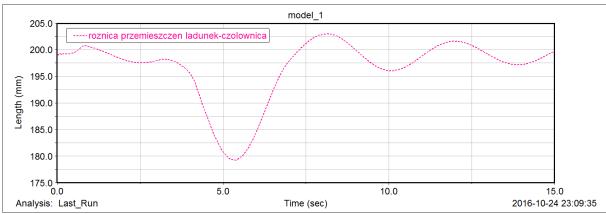
oraz

T=3,9 s

Następna symulacja, rampa liniowa, 15s, 500 kroków, funkcja w motion: IF(time - 3: 0, 0, IF(time - 3 - 3.9 : 2.5/3.9*(time - 3), 2.5, 2.5))

Wykres 5.5. prędkości czołownicy i ładunku w osi X od czasu dla rampy rozruchowej liniowej

Wykres 5.6. różnica przemieszczeń czołownicy i ładunku w osi X od czasu dla rampy rozruchowej liniowej

Odczytane dane:

 $A_{awl}=6,96 \text{ mm}$

Współczynnik X (dla systemu antywahaniowego liniowego):

$$X_l = \frac{A_{awl}}{A_{ref}} \times 100\% = \frac{6,96}{17,46} \times 100\% = 39,86\%$$

6. Symulacja dla przypadku lina 3m i masa podnoszona 2000 kg

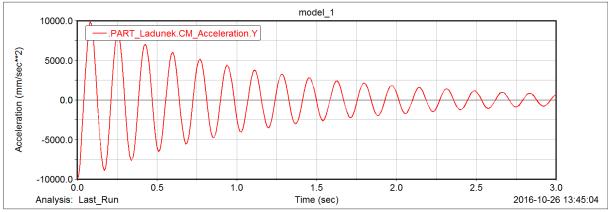
Gęstość box'a symbolizującego ładunek ustawiona została tak aby masa wynosiła 2000 kg. Obliczeniowy okres drgań ładunku w kierunku wzdłużnym (pod uwagę brana jest lina 28 - o długości 3130mm):

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}} = 2\pi \sqrt{\frac{3,13}{9,81}} = 3,55 \, s$$

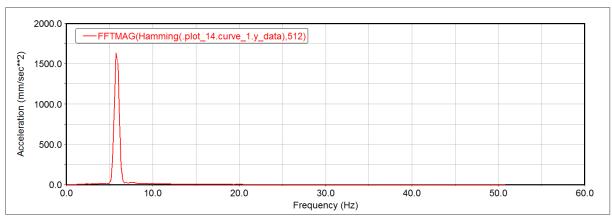
Częstotliwość drgań własnych liny:

$$f = \frac{1}{2 \times \pi} \times \sqrt{\frac{k}{m}} = \frac{1}{2 \times \pi} \times \sqrt{\frac{958466,45}{2000 \times \frac{1}{4}}} = 6,97 \text{ Hz}$$

Wykresy uzyskane z symulacji 3s, kroki 300, funkcja w motion: IF(time - 3: 0, 0, IF(time - 3 - 3.5: 2.5/3.5*(time - 3), 2.5, 2.5))

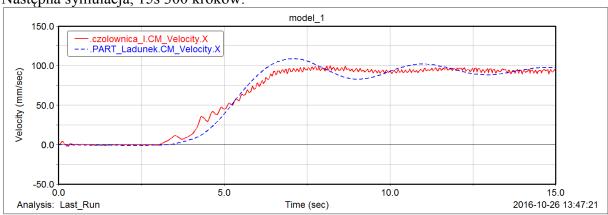

Wykres 6.1. przyspieszenie w osi Y ładunku w zależności od czasu

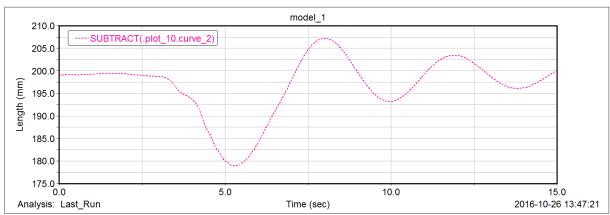

Wykres 6.2. częstotliwość drgań ładunku

Odczyt: częstotliwość drgań własnych: 6 Hz. Następna symulacja, 15s 300 kroków:

Wykres 6.3. prędkości czołownicy i ładunku w osi X od czasu

Wykres 6.4. różnica przemieszczeń czołownicy i ładunku w osi X od czasu

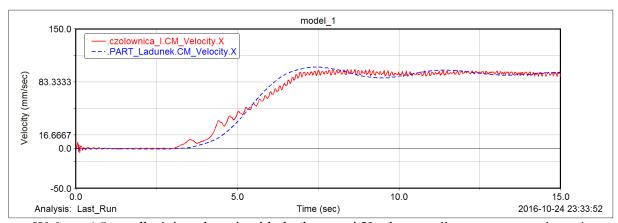
Z tego wykresu odczytano:

 $A_{ref}=14,05 \text{ mm}$

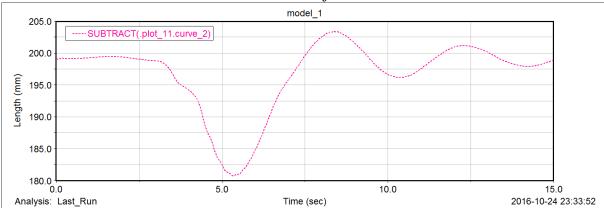
oraz

T=3.9 s

Następna symulacja, rampa liniowa, 15s, 500 kroków, funkcja w motion: IF(time - 3: 0, 0, IF(time - 3 - 3.9 : 2.5/3.9*(time - 3), 2.5, 2.5))

Wykres 6.5. prędkości czołownicy i ładunku w osi X od czasu dla rampy rozruchowej liniowej

Wykres 6.6. różnica przemieszczeń czołownicy i ładunku w osi X od czasu dla rampy rozruchowej liniowej

Odczytane dane: A_{awl}=7,26 mm

Współczynnik X (dla systemu antywahaniowego liniowego):

$$X_l = \frac{A_{awl}}{A_{ref}} \times 100\% = \frac{7,26}{14,05} \times 100\% = 51,67\%$$

7. Wnioski

- 1. Z przeprowadzonych symulacji widać, że na początku zespół wciągarki wpada w duże drgania w osi Y i potrzebne są 3 początkowe sekundy na ich wygaszenie. W związku z tym w każdej przeprowadzonej symulacji przez pierwsze 3 sekundy czołownice nie przemieszczają się w osi X.
- 2. Dla zwykłej rampy trójkątnej zadanej w każdej symulacji mamy do czynienia z dużymi nieciągłościami w narastaniu prędkości w osi X a amplituda wahań układu ładunek-czołownica jest duża, proporcjonalnie większa jeśli mamy do czynienia z większą masą przenoszoną lub większą długością liny.
- 3. Po odczycie okresu drgań układu ładunek-czołownica i wstawieniu go do równania rampy rozruchowej drgania zanikają i są znacznie mniejsze niż na początku system antywahaniowy spełnia swoje zadanie. Można to odczytać z wykresów różnicy przemieszczeń czołownicy i ładunku. Amplituda wahań po zmianie czasu narastania prędkości znacząco maleje.
- 4. Czas narastania prędkości rampa rozruchowa, powinien być całkowitą wielokrotnością okresu wahań ładunku względem czołownicy, tak aby wygasić te drgania. W projekcie przyjęliśmy tą wartość jako 1*T.
- 5. Porównując teoretyczną częstotliwość drgań ładunku z tą odczytaną z wykresów różnicy przemieszczeń można stwierdzić że różnice między teorią a programem ADAMS oscylują w granicach 0,35-0,7s.
- 6. Dla liny 0,5 m częstotliwości drgań własnych nie pokrywają się z tymi wyliczonymi z wzorów, natomiast dla 3 m pokrywają się z teorią. Można zauważyć, że przy najmniejszej masie oraz najkrótszych linkach częstotliwość drgań będzie największa, natomiast dla najdłuższych linek oraz największej masy częstotliwość będzie najmniejsza.
- 7. Dla pierwszego przypadku pokazano działanie rampy rozruchowej o kształcie sinusoidalnym z wykresów i danych z nich odczytanych wynika że można uzyskać nieco mniejsze drgania układu dla takiego rozruchu.
- 8. Częstotliwość drgań pionowych ładunku maleje po zastosowaniu liniowej lub sinusoidalnej rampy rozruchowej.
- 9. Współczynnik X jest miarą wygaszenia drgań przenoszonego ładunku przez suwnicę. Im jest on mniejszy tym mniejsze są drgania, a co za tym idzie sprawność a także bezpieczeństwo działania całego urządzenia. Porównując rampę liniową z sinusoidalną można zaobserwować że drgania lepiej wygaszane są przez rampę sinusoidalną (im większa masa przenoszona tym łatwiej jest to zaobserwować).